

fotspår i lera

du vet, mjuk lera, sån som pressar sig
upp mellan tårna, kryper in under tånaglarna och torkar

dammar ner hela världen
när den blir gammal
fastnar i groparna på tänderna
knäcker alla samtal
och bryter sig loss i duschen

den egentliga dikten skrev jag aldrig
den blev aldrig färdig:

"vi var som lera
du formade mig med hårda händer
inget tal och
inga löften om att jag skulle
klara mig"